

TORNAI JÓZSEF

Hej, most vége lesz, vége

*Mindenki elmegy, elmegy
agyó, szerelmek!*

*Agyó, haraszi erdő,
zöldbojtos asszonykendő!*

*Sárban fulladok
én, élőhalott,*

*még élőhalottan
is verset loptam*

*estéktől, madártól,
anyámtól, apámtól,*

*szép gyapjaslepkéktől,
míg a Napisten kelt föl.*

*Hej, most vége lesz, vége.
És hátha vörösvércse*

*leszek megint élővé válva
s hullok új fénybe-gyászba.*

Mint a szálló madár

*Nézd csak a két fenyőfát. Egyidősek.
Az egyik odadobva az északi szélnek.*

*A másik égig sátorozó, vad király
a ház vihart-semmiztető falainál.*

*A szálkás, halálos csontváz nem nő semennyit,
párja ködös legendává növekszik.*

*De mondá Buddha: se nagyon le, se föl ne törekedj,
mint a szálló madár, legyen az életed!*